

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Difficultas II. Solvitur Argumentum à pari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

nente prima actione, deberet desinere res per illam producta.

RESPONDETUR. Querendo: an si desinat primo productum, sit desitum etiam secundo productum, quantumvis producat non à se ipso, sed ab alio distincto realiter. Directè etiam dici potest quod possit conservari secundo productum etiam desinente primo producto; de quo latius in materia de replicatione.

OBJICITUR 6. Illa actio & haberet usum, & non haberet; haberet, quia esset ens, & volibile à Deo; non haberet autem, quia nihil potest fieri per illam solam, nec per illam ut conjunctam cum alia actione, quod non æque bene fieret, & æque necessario, per illam actionem.

RESPONDETUR. Argumentum hoc multum probare. Probaret enim ne à distincto quidem realiter posse idem produci secundo. Deinde cum illa actio secundo productiva, æque producat ac prima, quamvis supponat primo productum, falsum est, quod nihil posset fieri per illam solam illudque productum secundo, posset habere inter alia usum occupandi plura loca, vel actu vel potentia.

DIFFICULTAS II.

Solvitur argumentum à pari.

OBJICITUR 7. à Pari. Prima paritas est. Relatio non est ad seipsum. Ergo nec productio.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia relatio definitivè est ad aliud, non ergo est ad seipsum, definitivè autem efficientia, ut sic, non est ad aliud, nec tu aliunde ostendis implicationem, quod idem non possit producere seipsum, unde etiam negandum est, quod omne producens, & productum, sint correlativa, sicut non omnis cognitio, & objectum, sunt correlativa. Nam cognitio reflectens se, supra se, non est à se distincta realiter, nec ad se relativa.

SECUNDA paritas. Non potest idem producere seipsum primò; ergo nec secundo.

RESPONDETUR. Disparitatem esse; quia si idem produceret seipsum primò, productivitas competere ei, quod non existit, id autem quod non existit, ut vidimus supra, non potest producere actu: Si autem concedatur, quod idem primò productum, producat se secundo, non sequetur, productionem fieri à non existente.

TERTIA paritas est petita ex Divinis. Non potest dici, quod natura divina producat se ipsam. Ergo nec in creatis, idem potest seipsum producere secundo; videturque per oppositam sententiam convelli Mysterium Trinitatis, quia jam non bene inferretur, ex productione, distinctio realis, in quo tamen fundatur

mysterium Trinitatis, poteritque ulterius dici, quod Filius, & Spiritus Sanctus, producant se ipsos secundo, quodque Filius non aliud sit, quam Pater, seipsum producens secundo.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia quod primò productum non est, non potest se producere secundo, quia & esset idem cum secundo ut supponitur, productum, & non esset, quia eam negationem, quam intrinsecè & essentialiter importat unum, intrinsecè & essentialiter non importaret secundo productum, quod ipsum probatur. Quia unum dicit intrinsecè, & essentialiter negationem productionis, est enim improdum quid, (nempe natura Divina & Pater) secundo autem productum, diceret intrinsecè & essentialiter productionem. Porro ea, quorum unum dicit essentialiter, & intrinsecè productionem, & aliud negat intrinsecè & essentialiter productionem, non possunt esse idem.

Sed nec dum sequetur, quod Filius & Spiritus Sanctus cum sint producti, possint reproducere seipsos secundo. Idque ideo, quia in creatis secunda productio non est essentialiter frustra, esset autem in Divinis essentialiter frustra. Quod ipsum probatur. Quia ob limitatam perfectionem, creatura acquirit aliquid, secundo producta quod non haberet si primo esset tantum producta, haberet enim posse coexistere pluribus locis, haberet distinctionem virtutalem quandam æquivalentem cuidam quasi reali, vi cuius possit desinere in uno loco, non desinere in alio, sicut Christus replicatus in speciebus sacramentalibus, definit in uno loco, non definit in alio loco; jam autem Filius, & Spiritus Sanctus, sunt illimitata perfectionis; hinc quidquid posset habere per suum esse secundo, hoc jam habet, per primo sui produci. Rursus, quia prius est posse produci secundo, quam posse produci secundo à se ipso, produci enim secundo, est tanquam superius, divisibile per hæc membra; produci secundo ab alio, produci secundo à seipso. Cum ergo nec natura Divina, nec personis competat produci secundo, neque enim omnia quæ competunt creaturis, idque ex suppositione imperfectionis illarum, competunt Deo, multo magis non competet illis produci à seipso secundo, aliàs possibile esset inferius, sine superiori.

Deinde in Divinis quæcunque fingibilis productio secundo, esset productio prima, possibilibus autem in creatis productio secundo, non est productio prima, ut clarum est. Quod autem in Divinis quæcunque fingibilis productio secundo, esset productio primò, hoc inde est; Quia prima productio in divinis, esset productio ad æquata, & ex parte principii, & ex parte termini, & exhauriens omnem possibilem productivitatem, & producibilitatem; nulla ergo illic

illic potest esse productio, quæ non sit prima, cum item illa productio prima, sit ab intra, de-
pseit necessariam, & invariabilem sui conti-
nuationem; quia autem prima productio in
creatis, non est productio adæquata, nec ex-
haurit producibilitatem secundo, alias nec à distin-
cta realiter causa, posset idem produci secundo,
sit ut cum ex una parte non repugnet creatis
producibilitas secundo, & ex alia parte cum
non ostendas repugnare producibilitatem se-
cundo, à seipso, sit ut idem possit producere se-
ipsum secundo.

Denique responderi potest ex principiis
Theologicis. Quia scilicet si possibilis esset
productio secundo in Divinis, illa jam defacto
daretur, quidquid enim in Divinis ab intra po-
tesset esse, jam defacto datur. Cum ergo fides nos
doceat, non esse productionem secundo in Di-
vinis, nec possibilis erit; fides autem in creatis,
non docet implicare, secundo sui productio-
nem, nec ratio ulla ostendit.

INSTABIS 1. Etiam primo productum dicit
negationem secundo producti, sicut natura Di-
vina, dicit negationem producti, & tamen hoc
non obstante, primo productum, potest produ-
ci secundo. Ergo etiam produci poterit natura
Divina, vel, si illa non potest produci secundo,
nec poterit quidquam seipsum, producere se-
cundo.

RESPONDETUR. Quando primo productum,
dicit negationem secundo producti, non dicit
absolutè negationem producti admittitque (ni-
si ceteroqui repugnet) productionem secun-
dam, infundatam præhabito titulo producti.
Jam autem hunc titulum non habet natura
Divina. Deinde instantia videtur multum
probaret enim à causa etiam distincta reali-
ter, non posse produci secundo, eundem
effectum.

INSTABIS 2. Id, quod improductum est, hoc
est, natura Divina potest identificari personæ
productæ; ergo etiam identificari potest & na-
tura improducta, cum se ipsa producta.

RESPONDETUR. Negando consequentiam.
Quia pro antecedente nulla est implicantia;
pro consequenti autem datur, quia & identifi-
caretur natura improducta, cum se ipsa produ-
cta, & non identificaretur, identificaretur qui-
dem ut supponitur, non identificaretur autem;
quia repugnat illam ex dictis produci secundo.
Deinde quando identificatur natura cum per-
sona, non eidem præcisè formalitati, seu virtua-
litati, competit esse productum (quod competit
esse productum (quod competit personæ) & ef-
fe improductum (quod competit naturæ) (in ca-
su autem objectionis, eidem formalitati, & vir-

tualitati, naturæ competere esse productum, &
non esse productum.

DIFFICULTAS III.

Respondetur Objectionibus aliis.

A Micus Tomo primo disp. 23. a. n. 70. con-
gerit varia argumenta in oppositum.

OBJICITUR 1. Hæc sententia, Principium lu-
mine naturæ notum tollit, quo Patres uteban-
tur contra Satellium; negantem Filium distin-
gui à Patre, tollit inquam, illud principium;
quod producat & productum sunt distincta
realiter, & in hac sententia, Pater seipsum pro-
ducere posset.

RESPONDETUR. Negando, ab hac sententia
tollit dictum principium, quod verum est de
producente primo, & producto primo, & quia
in divinis non potest esse nisi producat primo,
& productum primo, ideo in divinis ex produ-
ctione, rectè arguitur distinctio realis. Nega-
tur item in his principiis, posse Patrem seipsum
producere secundo.

INSTABIS idem. Perfectior est identitas & uni-
tas, quàm multitudo & distinctio. Ergo si non
implicat, ut idem sit producat cum producto,
talis identitas, ut major perfectio, concedenda
est Deo.

RESPONDETUR. Implicare, ut idem sit primo
producat, & primo productum. Implicare
item, ut in divinis sit secundo productum. An-
tecedens etiam cum grano salis est accipien-
dum, alias probaret in divinis non esse Trinita-
tem personarum, in isto ergo sensu non nisi ve-
rum est, quia perfectior est unitas, distinctione
in competente divinis.

OBJICITUR 2. Omnis causa, media actione,
dat aliquod esse effectui, & effectus, media
actione, accipit aliquod esse à causa, nec satis est,
vel causam, solam actionem dare, vel effectum,
solam actionem recipere, cum actio essentiali-
ter sit medium ad communicandum aliquod
esse, at nullum fingi potest esse, quod per hanc
actionem detur, vel accipiatur; quia idem esse
effectus, invariatur perseverat.

RESPONDETUR. Retorquendo argumen-
tum, & querendo quomodo agens distinctum
realiter possit aliquid producere secundo. *Di-
rectè autem dici potest,* quod quamvis causa pri-
mo causans, det effectui esse simpliciter, causans
tamen secundo, sufficit, ut det esse cum addito,
hoc est v.g. esse secundo, vi cuius esse secundo,
inter alia habet, quod si non poneretur extra
causas, & si primo productum deficeret, adhuc
vi il-